

[Aage Henriksen.]

til at konstatere, at den eneste Indsats, Det konservative Folkeparti har gjort i Dag vedrørende en saa alvorlig Sag som den, der har været til Diskussion, er en billig Vittighed af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft. Selv om jeg — til Orientering for det ærede Medlem Hr. Carsten Raft vil jeg gerne have Lov til at sige det — selv har fundet paa, hvad jeg skal sige her, saa tror jeg dog, at Tusinder af Landsmænd staar bag vor Forespørgsel i Dag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Den paagældende Sag er ofte diskuteret. Det konservative Folkeparti har ofte udtalt sig om den. Forespørgselen er til Ministeren, og Ministeren har svaret, men yderst karakteristisk svarede Ministeren slet ikke det ærede Medlem, men det ærede Medlem var, om jeg saa maa sige, Forkamp for den egentlige Kamp, som fandt Sted.

Jens Thomsen: Den højtærede Socialminister sagde, at Indberetningerne fra Arbejdsanvisningskontorerne giver et bedre Billede af det udækkede Behov for Arbejdskraft end Avisernes Annoncer. Ja, det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der kan diskuteres, men Sagen er i hvert Fald denne, at Folk i al Almindelighed nødig gaar til Arbejdsanvisningskontorerne, fordi de ikke ønsker de løse Folk, som de faar anvist derigennem, de ønsker at faa den sædvanlige Type af faste Folk, som de plejer at have, og derfor benytter de Avisernes Spalter i Stedet for at gaa til Arbejdsanvisningskontorerne. Det er jo rimeligt, at de Folk, som ønsker løs og kortvarig Arbejdskraft, henvender sig til Arbejdsanvisningskontorerne, men i Praksis forholder det sig i hvert Fald, som jeg har sagt.

Hos Betlerne — sagde Ministeren —, der gik paa Landevejene i Fortiden, var Kriminaliteten lige saa stor, som den er i Dag, og Ministeren tilføjede, at naar jeg klagede over Ungdommen, var det et Tegn paa Alderdom, for Alderdommen klager altid over Ungdommen. Jeg skal blot sige til Ministeren i denne Forbindelse, at det er ikke mig, der klager over Ungdommen, og det er ikke mig, der paastaar, at Kriminaliteten er stigende, men det er Statistikken, der viser denne Kendsgerning.

Ministeren spurgte, hvordan jeg havde villet stille mig, hvis ikke Ministeren havde

været i Stand til at tvinge Arbejderne ud til Landbruget, og jeg vil indrømme, at det var blevet en kritisk Situation. Men jeg mener, at det er naturlige Aarsager, der bevirker Mangelen paa Arbejdskraft i Landbruget. Det er, fordi Priserne paa Landbrugets Produkter bliver ansat saadan, at Landbruget ikke kan konkurrere med Lønningerne i de andre Erhverv. Naar Lønningerne i Landbruget bliver lige saa store som Lønningerne i andre Erhverv, saa er der for mig ingen Tvivl om, at Arbejderne nok skal søge ud til Landbruget, og saa undgaar vi den fortvivlede Situation, at Lovgivningen skal tvinge dem bort fra Tørvemoser og andet bedre lønnet Arbejde og ud i Landbruget.

Jeg vil jo tro, at ogsaa Ministeren kan forstaa, at denne Tvangsoverflytning af Arbejdskraft giver utilfredsstillende Arbejdsforhold. Det er kun rimeligt, naar Folk bliver flyttet fra et bedre lønnet Arbejde til et mindre vellønnet Arbejde mod deres Vilje, om Arbejdstempoet af den Grund bliver sat ned, og jeg tror, det er meget almindeligt, at det gaar saadan.

Ministeren sagde, at der var ikke opnaaet Enighed i Sønderjylland om at faa Forsøgsarbejdet sat i Gang og faa de arbejdsløse ud i Landbohjemmene. Ministeren vil ikke tvinge Folk ud i de enkelte Hjem. Ministeren vil altsaa hellere tvinge dem ind i en Arbejdslejr end i et Landbøhjem; det maa jeg i hvert Fald sige, at jeg staar noget uforstaaende over for. Jeg har læst et Referat i et Venstreblad, og der blev der givet den Forklaring, at naar hele dette Arbejde strandede, var det, fordi Ministeren ikke vilde tillade, at de unge arbejdsløse skulde dele Kaar med Landbruget. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om det ikke er rigtigt. Er det et forkert Referat, der har staaet der, saa faar jeg i hvert Fald et andet Syn paa hele dette Spørgsmaal, men der stod, at Ministeren havde forlangt, at de unge skulde have Frihed hver Dag til at drive Gymnastik og Idræt og Undervisning ved Siden af Arbejdet, og det er indlysende, at det vil være umuligt for de enkelte Hjem at have disse Folk, hvis ikke de fuldt ud skal dele Kaar med den Ungdom, der er der i Forvejen. Det synes jeg ogsaa er et Forhold, som Ministeren maa kunne forstaa.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel):

Jeg skal endnu en Gang oplyse det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen om, at der i April—Maj Maaneder af de offentlige Anvisningskontorer er anvist ca. 1 150 faste Arbejdere til Landbruget. Det er altsaa